

Så har vi punkt 7 og 8: Det er to af dem, som vi har sympati for at der skal ses på ved lejlighed. Det er en præcisering af magtdivisionen mellem den lovgivende, udøvende og dømmende magt. Og punkt 8: ændringer i opløsningsretten og i udformning af parlamentarisme.

Punkt 9: En eventuel nedsættelse af et lovudvalg er aldeles ikke nødvendig. Det er noget, vi har drøftet herinde tidligere. Det er noget, Folketinget selv kan afgøre. Hvis det vil have et sådant udvalg, så kan det få det, og hvis ikke, så lader man netop være: dette egner sig ikke til grundloven.

Punkt 10: Anvendelse af kommissionsdomstole og dommerundersøgelser i forhold til parlamentariske kommissioner. Det er jo en sag, vi er ved at få has på. Efter et stort arbejde over de seneste år står Folketinget jo ret nær ved at beslutte, hvordan det skal forholde sig hertil i fremtiden. Ingen behov for en grundlovsændring.

Punkt 11: Rigsrettens hensigtsmæssighed i dag. Det kan man eventuelt se på, når man dog skal i gang engang.

Punkt 12: Rammerne for et monarki i dag. Ja, dér vil vi altså være med til – og vi synes, det er nødvendigt – at se på arvefølgen, men i øvrigt ingen forringelse af monarkiets stilling i vort demokrati.

En kirkeforfatning: Det er muligt, at det vil være gavnligt. Jeg har nu ikke hørt, at nogen i kirken har savnet den særlig stærkt, men det må vi så høre den ad om.

Det samme gælder en præcisering af Færøernes og Grønlands status inden for riget. Det ville være naturligt, hvis der var et ønske derom i Grønland og på Færøerne, at et initiativ, et udspil og et forslag så kom derfra. Det er ikke nogen påtrængende nødvendighed.

Og endelig nr. 15: Et eventuelt behov for to slags grundlovsbestemmelser bestemt ud fra deres vigtighed: klar afstandtagen i lighed med, hvad en række ordførere allerede har været inde på.

Så med al respekt for SF's arbejde med dette forslag og de udførlige bemærkninger så tror jeg godt, man kan tillade sig at sige, at denne debat i dag er et foreløbigt farvel til nogen som helst nedsættelse af nogen grundlovskommission. Og det bidrager SF til ved på den måde, som det er sket her, at udpege en lang række punkter – 15 i alt – som der i hvert fald skal tales om.

Dér må jeg sige, at jeg er mere enig med hr. Kim Behnke, som siger, at der skal være frit

slag. Skal der nedsættes en grundlovskommission, så må det være med opgaven og retten til at se på grundloven paragraf for paragraf: Noget skal stryges, noget skal ændres, og andet skal indføres.

Så summa summarum kommer SF nok til at have gjort den sag, de så stærkt har arbejdet med, en dårlig tjeneste. Nogle har set det drømmesyn, at vi kunne benytte grundlovens 150-års-dag om et par år til at vedtage en ny grundlov. Det har alle for længst indset ikke kan lade sig gøre. Måske er vi om et par år derhenne, at vi kan fejre de 150 år med at nedsætte en grundlovskommission, som så får god tid. Hvem ved?

Dagsaktuelt er det i hvert fald ikke, og det foreliggende beslutningsforslag har yderligere fjernet disse tanker fra mulighedernes og realiteternes verden.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Det, der fik mig på talerstolen i forhold til hr. Arne Melchior, var forholdet til punkt 5 – det forslag, der ligger fra SF omkring modernisering af grundloven på baggrund af dansk deltagelse i det internationale samarbejde, herunder EU. Det er jo rigtigt, som hr. Arne Melchior er inde på, at den nuværende grundlov, som jo faktisk på det punkt er ganske præcis, ikke på nogen måde har forhindret, at man laver ting, som efter min opfattelse er helt i strid med den.

Det har den åbenbart ikke forhindret – i hvert fald ikke i forhold til den ordlyd, der er i § 20, hvor det er sådan, at man snakker om, at beføjelser kun kan overlades i nærmere bestemt omfang. Og man kan vel ikke sige – det mener hr. Arne Melchior vel heller ikke, men det kan jeg måske få at vide – at det, der foregår i EU fra dansk side, kan betegnes som beføjelser i nærmere bestemt omfang. Det er i hvert fald ret omfattende nærmere bestemt omfang så.

Og derfor er jeg vedrørende nogle af de forslag, der har været fremme fra hr. Erling Olsen og andre, enig med hr. Arne Melchior: Hvis det er sådan, at sigtet med at ændre grundloven skulle være at skrive ind, at man kan gå og lave en masse ekstra ændringer af den slags og afgive suveræniteten til det ene og det andet overstatslige organ, uden at det giver problemer, er der ikke nogen som helst interesse heller fra Enhedslistens side.